

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ .....

Όνομα: _____ Τάξη: _____

Σαν πρωταπριλιάτικο ψέμα ...

Ο απελευθερωτικός αγώνας της Κύπρου

1^η Απριλίου 1955

Σαν τέτοια μέρα, το 1955, τα παλικάρια της Ε.Ο.Κ.Α πήραν τα όπλα για να διώξουν τους Άγγλους από το νησί μας.

Οι Άγγλοι είχαν περισσότερα όπλα και καλά οργανωμένο στρατό ενώ οι αγωνιστές μας όμως ήταν σχεδόν άοπλοι. Είχαν όμως θάρρος και πίστη στο δίκαιο αγώνα τους γιατί πολεμούσαν για τη λευτεριά τους.

Όσο περνούσε ο καιρός ο αγώνας φούντωνε σε όλο το νησί. Άντρες και γυναίκες, ακόμα και τα παιδιά του δημοτικού έτρεξαν στο κάλεσμα της πατρίδας, προσφέροντας ότι μπορούσε ο καθένας. Μετέφεραν προκηρύξεις, έκαναν διαδηλώσεις, κουβαλούσαν πυρομαχικά, έκρυβαν αγωνιστές.

Τα γενναία παλικάρια μας έστηναν ενέδρες στους Άγγλους στρατιώτες και ανατίναζαν τα αυτοκίνητά τους. Στα βουνά γίνονταν σκληρές μάχες.

Μαθητής ήταν ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης που ανέβηκε τελευταίος στην αγχόνη. Μαθητής ήταν και ο Πετράκης Γιάλλουρος που τον πυροβόλησαν κατά τη διάρκεια μιας διαδήλωσης. Μαθητής και ο Αντρέας Βλάμης που έπεσε νεκρός σε δρόμο της Λεμεσού από τα πυρά των Άγγλων.

Ο Μιχαήλ Καϊλής ήταν ένα γενναίο παλικάρι από τη Λύση. Ο πατέρας του τον αποχαιρέτησε όταν αποφάσισε να πολεμήσει τους Άγγλους.

- Να πας στο καλό, και να ξέρεις, νεκρό στο σπίτι μου σε δέχομαι, προδότη όμως, όχι!

Ο Μάρκος Δράκος ήταν πολύ θρήσκος. Στο κρησφύγετό του είχε πάντα το Σταυρωμένο Χριστό, για να προσεύχεται και να παίρνει δύναμη κι αυτός και οι συναγωνιστές του. Πάντοτε πριν από κάθε μάχη έκανε θερμή προσευχή.

Ο Φώτης Πίτας ήταν σπουδαίος πατριώτης και πιστός χριστιανός. Κάποτε τον είχαν συλλάβει και του είχαν κάνει φριχτά βασανιστήρια. Κατάφερε όμως να ελευθερωθεί

για να θυσιαστεί τελικά με ακόμα τρία παλικάρια στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου από τις σφαίρες των Άγγλων.

Ο Χρίστος Σαμάρας ήταν πολύ μελετηρός. Του άρεσε να μελετά θρησκευτικά βιβλία και ελληνική ιστορία.

- Φτάνει Χρίστο, το διάβασμα. Ξεκουράσου και λίγο, του είπε κάποτε ένας φίλος του.
- Δεν υπάρχει ξεκούραση, Παύλο, του απάντησε. Πρέπει να μάθουμε την ιστορία μας, γιατί καμιά άλλη χώρα δεν έχει τέτοια λαμπρά ιστορία όσο η δική μας πατρίδα!

Οι Άγγλοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο να σταματήσουν τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. Έκαναν μεγάλα κρατητήρια στην Πύλα, Κοκκινοτριμιθιά και αλλού και έκλεισαν μέσα πολλούς αγωνιστές. Στα χωριά και στις πόλεις έβαζαν τους κατοίκους «Κέρφιου». Για μέρες ολόκληρες δεν επέτρεπαν σε κανένα να βγει από το σπίτι του. Έστηναν μπλόκα και χτυπούσαν με τα ρόπαλά τους όσους τολμούσαν να βγουν στο δρόμο.

Παρόλα αυτά όμως οι Άγγλοι δεν κατάφεραν τίποτα. Οι αγωνιστές πολεμούσαν με μεγαλύτερο πείσμα. Προτιμούσαν να πεθάνουν παρά να πέσουν στα χέρια των κατακτητών.

Η θυσία του Γρηγόρη Αυξεντίου, του Κυριάκου Μάτση, των τεσσάρων του Αχυρώνα, των εννιά απαχονισθέντων και εκατοντάδων άλλων ηρώων δείχνουν πως οι Έλληνες της Κύπρου δεν μπορούν να ζήσουν σκλάβοι και ξέρουν να πολεμούν για την ελευθερία τους!

Η Κύπρος με τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. κατάφερε να γίνει ανεξάρτητο κράτος.

